

§§ 1—3, det af Finansministeren stilledes Ændringsforslag om en ny Paragraf efter § 3 samt *Lovforslagets Overgang til tredie Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forhøjet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 15).

Sagen sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Byskov):

Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, har til Formaal at bemyndige Skoleraadene for Gl. Københavns Amt, Hjørring Amt og Ringkøbing Amt til at forhøje den ved tidligere Love paabudte Ligning til Skolefondene til indtil 18 Kr. for hver Tønde Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Købstædernes Vedkommende. Det betyder jo ikke, at der derved paaføres disse Amtskommuner eller Købstadkommuner nye Udgifter, det er Udgifter, som er blevet nødvendige i Henhold til bestaaende Love, ganske særlig i Henhold til de stigende Pensionsudgifter, som Amtene har faaet. Det, at Beløbet forhøjes til 18 Kr. for hver Tønde Hartkorn, betyder heller ikke, at Hartkornet er Grundlaget for den Paaligning af Udgifter, her er Tale om; man regner kun med Hartkornet, fordi dette i Loven af 8. Marts 1856 er brugt som Angivelse af det Maksimum, hvortil Amtskommunerne maa gaa i deres Paaligning af disse Udgifter. Men i øvrigt tages Udgifterne, for saa vidt som de paahviler Landkommunerne, fra Amtsrepartitionsfonden, altsaa fra den almindelige Udskrivning af Bidraget dertil, og i Købstæderne tages de af den almindelige Ligning af Kommunens Udgifter til Skolevæsenet, det vil altsaa sige overhovedet af den almindelige Skatteligning. Man kan sige, der er noget utiltalende ved denne Bestemmelse om, at Grænsen fastsættes efter Hartkornet nu, da i det hele taget Hartkornet er faldet bort som Ligningsgrundlag, men det er altsaa en Ting, som ingen reel Betydning har, det er for saa vidt en ren Formalitet.

Jeg skal nøjes med at tilføje, at det

er en Lovbestemmelse, som er blevet nødvendig; disse Udgifter paahviler Kommunerne, og Amtskommunerne maa da have Tilladelse til en forhøjet Ligning for at kunne udrede de Pensioner, som ifølge Lov paahviler dem. At det særlig er enkelte Amter, det er kommet til at knibe for, saa at de maa have Posten forhøjet, hænger sammen med, at disse har et stort Folketal i Forhold til deres samlede Hartkorn, hvorfor Beløbet nødvendigvis maa blive noget højt der. Jeg skal nøjes med med disse Ord at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udførsel og Indførsel af Æg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3025; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 223).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Degnbol: Da den højtærede Landbrugsminister ved Lovforslagets Fremsættelse gjorde udførligt Rede for dets Indhold, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger om det. Forslaget fremkommer jo, fordi den nugældende Lov om Indførsel og Udførsel af Æg udløber til 1. April. I de 3 Aar, Loven har virket, tror jeg den har været til Gavn for vor Ægekseport, hvilket jo har sin store Betydning. Æggene er efterhaanden blevet vor trediestørste Eksportvare. Denne Eksport gavner særlig de mindre Brug, baade Landbrug og Ikke-Landbrug, og er for dem af stor økonomisk Betydning. Men naar jeg anbefaler, at vi fornyer Loven, er det særlig paa Grundlag af den Skrivelse, der er aftrykt som Bilag til Lovforslaget, i hvilken Statskonsulent Faber i London fremhæver, hvilke energiske Foranstaltninger vore Konkurrenter, især Irland, iværksætter for at fremme deres Ægudførsel, som i de senere Aar er blevet en meget farlig Konkurrent til vor. For at vi kan klare os i denne Konkurrence, vil det være rigtigt at forny Loven og tage Hensyn til Statskon-